

22.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 30 grudnia 1924 r.

o utworzeniu samoistnej gminy wiejskiej „Bartoszkówka” w powiecie czortkowskim.

Na mocy art. 1 i 4 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów: rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 86 poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Osadę „Bartoszkówkę” w powiecie czortkowskim, powstałą z części rozparcelowanego folwarku dóbr Połowce, a to parceli: budowlanej № 228 i parcel gruntowych №№ 898, 891, 892, 1164, 1163, 1165, 1757, 1167, 1171, 1170, 1174, 1172, 1161, 1162, 1745, 1191, 1189, 1200, 1744, 1741, 1205, 1206, 1204, 1207, 1208, 1197, 1221, 1220, 1210, 1211, 1194, 1212, 1748, 1218, 1226, 1227, 1753, 1225, 1223, 1222, 1743, 1156, 1158 i 1742 wyłącza się ze związku gminnego Połowce i tworzy z niej samoistną gminę wiejską p. n. „Bartoszkówka”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1925 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

23.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 31 grudnia 1924 roku

w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót Publicznych oraz Ministrem Sprawiedliwości w sprawie obowiązku pracodawców zawiadamiania państwowych urzędów pośrednictwa pracy o każdym wolnym lub nowoobsadzonym miejscu.

Na mocy art. 30 ustępu 2 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 67, poz. 650) zarządza się co następuje:

§ 1. Zarządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, wydawane na mocy art. 30 ustępu 1 ustawy

o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 67, poz. 650) i ogłaszane w „Monitorze Polskim”, wskażą te z pośród objętych art. 1 powołanej ustawy zakładów pracy, które będą obowiązane pod rygorem odpowiedzialności według art. 34 tejże ustawy do zawiadamiania o wolnych miejscach dla robotników, podlegających obowiązkowi zabezpieczenia i o nowoprzyjętych robotnikach tejże kategorii, zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Zakłady pracy, wymienione w zarządzeniach Ministra Pracy i Opieki Społecznej (§ 1), będą obowiązane w terminie 3-dniowym zawiadomić o każdym wolnym i nowoobsadzonym miejscu państwowy urząd pośrednictwa pracy, na terenie którego funkcjonuje dany zakład pracy, względnie oddział tego urzędu lub instytucję, wykonywającą zastępczo jego czynności w zakresie rejestracji bezrobotnych.

§ 3. 3-dniowy termin dla wykonania obowiązku zawiadamiania państwowych urzędów pośrednictwa pracy o wypadkach nowozawartych umów pracy zaczyna się w dniu zawarcia umowy, w wypadkach zaś posiadania wakujących miejsc wzmiankowany termin rozpoczyna się od dnia przedsięwzięcia starań przez dany zakład pracy celem zaangażowania robotnika(cy).

§ 4. Wzmiankowane w paragrafie poprzednim zawiadomienie może być dokonane:

- a) ustnie, przyczem w tym wypadku państwowy urząd pośrednictwa pracy winien na żądanie wydać zawiadamiającemu odnośne zaświadczenie;
- b) za pomocą telefonogramu, wciągniętego do dziennika lub innej księgi biurowej z adnotacją numeru, daty, godziny i osób nadawcy i odbiorcy. Na żądanie zakładu pracy państwowy urząd pośrednictwa pracy obowiązany jest przesłać potwierdzenie otrzymania telefonogramu na piśmie;
- c) pisemnie, przyczem za datę zawiadamiania uważana będzie data stempla nadania, o ile zawiadomienie zostało przesłane przez pocztę lub telegraficznie, wreszcie data pokwitowania z odbioru zawiadomienia w innych wypadkach.

§ 5. Zawiadomienie o wolnych miejscach winno zawierać: nazwę i adres zakładu pracy, zawód i ilość poszukiwanych robotników, oraz wymagane od nich specjalne kwalifikacje, warunki pracy i wynagrodzenie, datę, od której dane miejsce wakuje względnie będzie wakuwało, oraz czas, na jaki ma być zawarta umowa pracy.

§ 6. Zakłady pracy, zawiadamiając o wypadkach obsadzenia miejsc wolnych, winny podać do wiadomości imię i nazwisko zaangażowanych robotników, ich zawód, miejsce zamieszkania, jak również datę zawarcia umowy pracy.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i dotyczy wszystkich zakładów pracy, podlegających obowiązkowi zabezpiecze-

nia robotników na wypadek bezrobocia z wyjątkiem zakładów, wymienionych w ustępie 2 art. 1 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *F. Sokal*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

Minister Kolei: *Tyszka*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

24.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 31 grudnia 1924 r.

o rozciągnięciu w części górnośląskiej województwa śląskiego obowiązku legalizowania na niektóre rodzaje narzędzi mierniczych, niewymienione w §§ 6—9 ustawy Rzeszy Niemieckiej z dnia 30 maja 1908 r. o miarach.

Na podstawie § 12 ustawy Rzeszy Niemieckiej z dnia 30 maja 1908 r. o miarach (Dz. Ustaw Rzeszy Niemieckiej str. 349) i § 1 p. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 28 poz. 166) zarządza się co następuje:

§ 1. 1) Wagi i odważniki, służące do ważenia osób za opłatą,

2) przyrządy do mierzenia w obrocie publicznym masy właściwej czyli gęstości (w mowie potocznej zwanej próbą) zboża w stanie zsypanym (gęstościomierze zbożowe) i

3) liczniki i inne przyrządy miernicze, służące do mierzenia w obrocie publicznym energii elektrycznej, podlegają obowiązkowi głównego i wtórnego legalizowania w rozumieniu § 10 ustawy Rz. Niem. z dnia 30 maja 1908 r. o miarach.

§ 2. Okres czasu, przed upływem którego narzędzia miernicze, wymienione w § 1, muszą być zgłaszane do wtórnej legalizacji, wynosi:

1) dla wag i odważników do ważenia osób za opłatą — lat dwa,

2) dla gęstościomierzy zbożowych — lat dwa,

3) dla liczników energii elektrycznej prądu stałego obrotowych, oscylacyjnych i wahadłowych oraz dla wszystkich liczników mocy nominalnej powyżej 100 kilowatów — lat trzy,

dla wszystkich innych liczników jak również dla transformatorów mierniczych, legalizowanych oddzielnie od liczników — lat ośm.

Okres ten rozpoczyna się z końcem tego roku kalendarzowego, w którym narzędzia miernicze ostatni raz były legalizowane.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w górnośląskiej części województwa śląskiego i wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1925 r.

Jednakże liczniki energii elektrycznej i transformatory miernicze, już zainstalowane lub znajdujące się na składzie w elektrowniach w dniu wejścia

w życie niniejszego rozporządzenia, będą mogły być zalegalizowane w terminach późniejszych, które ustanowi Główny Urząd Miar.

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

25.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 31 grudnia 1924 r.

o wysokości opłat za dozór kotłów parowych, należących do właścicieli prywatnych, zlecony przez władze państwowe Stowarzyszeniu dozorze kotłów w Warszawie.

Na mocy art. 4 ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. № 50, poz. 303) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty roczne za dozór kotłów należących do właścicieli prywatnych oraz kotłów dzierżawionych od władz państwowych przez osoby prywatne w wypadkach, gdy właściciel lub dzierżawca nie są członkami Stowarzyszenia dozoru kotłów w Warszawie, a Stowarzyszenie wykonywa dozór na zasadzie zlecenia władz państwowych, ustala się w następującej wysokości od każdego kotła:

przy powierzchni ogrzewalnej do 2 m. kw.	39.00 zł.
" " " " " " " " " " " " " " " " " "	ponad 2 m.
" kw. do 20 m. kw.	58.50 "
przy powierzchni ogrzewalnej ponad 20 m. kw. do 50 m. kw.	78.00 "
przy powierzchni ogrzewalnej ponad 50 m. kw. do 100 m. kw.	97.50 "
przy powierzchni ogrzewalnej ponad 100 m. kw. do 200 m. kw.	136.50 "
przy powierzchni ogrzewalnej ponad 200 m. kw. za każde dalsze 100 m. kw. lub ich część	45.50 "

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie uchyla się rozporządzenie w tej sprawie z dnia 2 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 62, poz. 614).

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

26.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 5 stycznia 1925 r.

o ustaleniu nowych cen sprzedażnych za płatne druki pocztowe.

Na zasadzie art. 21 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. № 58, poz. 584) zarządza się co następuje: